

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ มีขั้นตอนในการวิจัยและสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อพัฒนาแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์ย่อยดังนี้

1. เพื่อสำรวจพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
2. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา
3. เพื่อทดลองใช้และเปรียบเทียบความพร้อมด้านภาษาของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างก่อนและหลังการสอนเตรียมความพร้อมด้านภาษาด้วยแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา
4. เพื่อประเมินแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจพัฒนาการด้านภาษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในขั้นตอนนี้ ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนตามแผนการจัดประสบการณ์ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) จำนวน 381 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสรุปผลพัฒนาการด้านภาษา ชั้นอนุบาลปีที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา

การพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผู้วิจัยได้นำผลจากการสำรวจในขั้นตอนที่ 1 มาเป็นแนวทางและเนื้อหาในการสร้างแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา ซึ่งจุดประสงค์ (ตัวชี้บ่ง) ด้านภาษานั้นมีความสอดคล้องและต่อเนื่องกัน และเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้ด้านภาษา ผู้วิจัยจึงนำจุดประสงค์(ตัวชี้บ่ง)ทุกจุดประสงค์มาสร้างเป็นเนื้อหาของแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา โดยการเพิ่มเนื้อหาและเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในแบบฝึกแต่ละชุด โดยเน้นความสำคัญของจุดประสงค์(ตัวชี้บ่ง)ที่มีพัฒนาการต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ และได้้นำแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษาที่สร้างขึ้น ไปให้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัย จำนวน 5 คน พิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา จากนั้นได้ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แบบฝึกมีความเหมาะสมและนำแบบฝึกไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีรัตนาราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา และความเหมาะสมของรูปภาพ จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีวิสุทธิาราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 15 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ แบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษาตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และได้ปรับปรุงแบบฝึกเป็น รูปเล่ม ฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้แบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา

ในการทดลองขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยให้ครูผู้สอนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็นผู้ดำเนินการทดลองใช้แบบฝึกเตรียมความพร้อม เป็นเวลา 32 คาบ ในระหว่างวันที่ 3 สิงหาคม ถึงวันที่ 16 กันยายน เป็นเวลา 32 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 20 นาที โดยไม่นับเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนและหลังดำเนินการสอน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดสอบก่อนและหลังดำเนินการสอนด้วยตนเอง

กลุ่มทดลองได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนบ้านทุ่งสมอ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่เรียนตามแผนการจัดประสบการณ์ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 28 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

1. แบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา จำนวน 7 ชุด
2. แผนการจัดประสบการณ์ประกอบการสอนแบบฝึกเตรียมความพร้อม จำนวน 7 แผน
3. แบบทดสอบวัดความพร้อมด้านภาษา จำนวน 25 ข้อ

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา สำหรับเด็กปฐมวัย
ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 28 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม
ของแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา ซึ่งประเมิน 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ
และด้านผลผลิต

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจพัฒนาการด้านภาษา วิเคราะห์โดยการหาความถี่

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา
วิเคราะห์โดยการหาความเหมาะสม (IOC) ของแบบฝึกเตรียมความพร้อม ด้วยการหาค่าเฉลี่ย
คะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ส่วนการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเตรียมความพร้อม
วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ย

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้แบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา วิเคราะห์โดยการหา
ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานจากคะแนนสอบของนักเรียนและทดสอบความมีนัยสำคัญ
ของความแตกต่างของคะแนนระหว่างค่าเฉลี่ย ที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้ ด้วย
สถิติทดสอบที แบบไม่อิสระ (t-test Dependent)

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา วิเคราะห์โดยการหา
ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจพัฒนาการด้านภาษา ได้ผลการสำรวจดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจพัฒนาการด้านภาษา มีจำนวน 381 คน ได้แบบ
สรุปผลพัฒนาการที่ส่งไปให้ครูผู้สอนตอบคืนมา 357 คน คิดเป็นร้อยละ 93.70 70 จากการสำรวจ
พัฒนาการด้านภาษา พบว่านักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีระดับพัฒนาการที่ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติในแต่ละ
จุดประสงค์(ตัวชี้บ่ง) โดยเรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้ จุดประสงค์(ตัวชี้บ่ง)ที่ 5 ด้าน
การเล่าเรื่องอย่างมีสาระสำคัญ จุดประสงค์(ตัวชี้บ่ง)ที่ 7 ด้านการพูดอย่างสร้างสรรค์ จุดประสงค์
(ตัวชี้บ่ง) ที่ 4 ด้านการพูดเสนอข้อหาเหมาะสมกับวัย จุดประสงค์(ตัวชี้บ่ง)ที่ 3 ด้านการจับใจ

ความสำคัญของข้อมูลและข่าวสาร จุดประสงค์(ตัวชี้บ่ง)ที่ 2 ด้านการรับรู้คำและอธิบายความหมายของคำข่าวสาร จุดประสงค์(ตัวชี้บ่ง)ที่ 1 ด้านการรับรู้คำและข่าวสาร และจุดประสงค์(ตัวชี้บ่ง)ที่มีค่าความถึน้อยที่สุด ได้แก่ จุดประสงค์(ตัวชี้บ่ง) ที่ 6 ด้านการพูดเหมาะสมกับกาลเทศะ ซึ่งพบว่านักเรียนมีระดับพัฒนาการที่ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกันมากนัก

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา

1. การพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่างๆ ของแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา ได้แก่ ด้านคำแนะนำการใช้แบบฝึกเตรียมความพร้อม ด้านเนื้อหา ด้านแบบฝึก ด้านแบบทดสอบ ด้านภาษา และด้านรูปเล่ม ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน มีความคิดเห็นว่า แบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา ทั้ง 7 ชุด มีความเหมาะสม โดยมีค่า IOC ระหว่าง 0.60 – 1.00

2. แบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา เมื่อนำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 15 คน พบว่ามีประสิทธิภาพ 89.33 / 85.33

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้แบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา

ผลการทดลองใช้แบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา พบว่าคะแนนความพร้อมด้านภาษาของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา

การประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา พบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองในการประเมินแบบฝึก มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านปัจจัยนำเข้ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยเห็นว่ารูปภาพที่ใช้ประกอบแบบฝึก มีความเหมาะสม สวยงาม ชัดเจน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนแบบฝึกมีรูปเล่มสวยงาม จำนวนข้อของแบบฝึก มีจำนวนพอเหมาะ จำนวนชุดของแบบฝึก มีจำนวนพอเหมาะ และอักษรที่ใช้มีขนาดโต เหมาะสมกับเด็ก มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากตามลำดับ

ด้านกระบวนการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกรายการ ได้แก่ เนื้อหาของแบบฝึกมีความยากง่ายพอเหมาะ และเนื้อหาของแบบฝึกมีความหลากหลาย

ด้านผลผลิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยเรียงลำดับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้คือ หลังจากทีเรียนด้วยแบบฝึกแล้วนักเรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์มากขึ้น รองลงมาได้แก่ หลังจากทีเรียนด้วยแบบฝึกแล้วนักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้ด้านภาษามากขึ้น หลังจากทีเรียนด้วยแบบฝึกแล้วนักเรียนสามารถอ่านภาพและสัญลักษณ์ที่พบเห็นในสถานที่ต่างๆ ได้ดีขึ้น โดยภาพรวมของแบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมด้านภาษาสามารถเรียนในระดับประถมศึกษาได้เป็นอย่างดี หลังจากทีเรียนด้วยแบบฝึกแล้วนักเรียนสามารถจำและจับใจความจาก

เรื่องราวต่างๆที่ได้ฟัง ได้พบเห็นมาถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ดีขึ้น หลังจากที่เราเรียนด้วยแบบฝึกแล้ว นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออก หลังจากที่เราเรียนด้วยแบบฝึกแล้วนักเรียนมีพัฒนาการด้านภาษาดีขึ้น หลังจากที่เราเรียนด้วยแบบฝึกแล้วนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง หลังจากที่เราเรียนด้วยแบบฝึกแล้วนักเรียนสามารถพูดเป็นประโยคได้ยาวขึ้นและเข้าใจได้ดี หลังจากที่เราเรียนด้วยแบบฝึกแล้ว นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสนทนา สื่อสารกับผู้อื่น ให้เข้าใจได้ดีขึ้น และหลังจากที่เราเรียนด้วยแบบฝึกแล้วนักเรียนสามารถเป็นผู้ฟัง ผู้พูดได้อย่างมีเหตุผลและสามารถโต้แย้งได้อย่างสมเหตุสมผล เหมาะสมกับวัย ตามลำดับ

และจากการประเมินระดับความพร้อมด้านภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ใช้แบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา พบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการสำรวจพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่าพัฒนาการด้านภาษาของนักเรียนที่มีพัฒนาการต่ำกว่าเกณฑ์ปกติสูงสุด ได้แก่ ด้านการเล่าเรื่องอย่างมีสาระสำคัญ รองลงมาได้แก่ด้านการพูดอย่างสร้างสรรค์ ด้านการพูดเสนอข่าวสารเหมาะสมกับวัย ด้านการจับใจความสำคัญของข้อมูลและข่าวสาร ด้านการรับรู้และอธิบายความหมายของคำและข่าวสาร ด้านการรับรู้คำและข่าวสาร และด้านการพูดเหมาะสมกับกาลเทศะ ซึ่งนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีพัฒนาการที่ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ ในแต่ละด้านไม่แตกต่างกันมากนัก ดังนั้นผู้วิจัยได้นำจุดประสงค์(ตัวชี้บ่ง)มาสร้างเป็นเนื้อหาแบบฝึกแต่ละชุด และเนื่องจากการเตรียมความพร้อมด้านภาษาของเด็กระดับก่อนประถมศึกษาหรือเด็กปฐมวัยนั้น จะเน้นการฟังและการพูด การฝึกประสาทสัมผัสระหว่างมือสายตา ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521 : 96-97) ที่กล่าวว่า การฟังและการพูดถือเป็นรากฐานของการอ่านและการเขียน และเนื่องจากการสำรวจ พบว่า การเล่าเรื่องอย่างมีสาระสำคัญ การพูดอย่างสร้างสรรค์ และการพูดเสนอข่าวสารเหมาะสมกับวัย นักเรียนชั้นอนุบาล 2 มีพัฒนาการที่ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1, 2, 3 นั้น ก็เนื่องจากการใช้ภาษาพูดหรือการเลือกใช้ภาษาที่ถูกต้องของเด็กนั้น ต้องอาศัยทักษะด้านสติปัญญา ทักษะด้านการรับรู้ แรงจูงใจ และการเลือกใช้คำสื่อสารที่มีความหมาย โดยเด็กจะต้องมีความสามารถในการให้ความหมายของคำและประโยค เพื่อใช้สื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ ซึ่งเป็นการพูดที่มีสาระ และสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โลบีน (1966 : 96 อ้างอิงมาจาก ชัยยงค์ พรหมวงศ์

2521 : 96) ซึ่งได้สรุปไว้ว่า เด็กวัยก่อนประถมศึกษา เป็นวัยที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ในโรงเรียน และเนื่องจากเด็กแต่ละคนมาจากครอบครัว สภาพแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน ซึ่งรูปแบบของภาษานั้นจะแตกต่างและขัดแย้งจากรูปแบบของภาษาที่ใช้ในโรงเรียน และภาษาที่เด็กใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว ฉะนั้น นั้นมักจะไม่ใช่ภาษาที่ทางโรงเรียนยอมรับว่าสุภาพ เด็กทุกคนมักจะพูดภาษาประจำวันได้ถูกต้อง แต่การใช้สำนวนและไวยากรณ์ มีเด็กจำนวนไม่น้อยที่ประสิทธิภาพในการใช้ภาษายังอ่อนและเลือกใช้ภาษาที่ถูกต้องยังไม่เป็น

2. การพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 7 ชุดนั้น ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัย หรือระดับก่อนประถมศึกษา ทั้ง 5 คน ได้ตรวจสอบและให้ความเห็นว่าแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา ชั้นอนุบาลปีที่ 2 นั้น มีความเหมาะสมในทุกๆ ด้านตั้งแต่ ด้านคำแนะนำการใช้แบบฝึก เตรียมความพร้อมด้านภาษา ด้านเนื้อหา ด้านแบบฝึก ด้านภาษา และด้านรูปเล่ม ทั้ง 7 ชุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอน กระบวนการสร้าง อย่างมีระบบและวิธีการสร้างที่เหมาะสม โดยเริ่มจากการสำรวจพัฒนาการด้านภาษา การศึกษา เอกสารหลักสูตร คู่มือครู เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัย หรือระดับก่อนประถมศึกษา การวิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา จุดประสงค์ การศึกษาเอกสารและ ตำราเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกที่ดี และดำเนินการสร้างแบบฝึกตามหลักในการสร้างแบบฝึกของ พรรรฐิภา อ่อนแสง (2532 : 38) และ รัชนิ ศรีไพรวรรณ (2517 : 412-413) ที่กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกต้องมีการตั้งวัตถุประสงค์ มีการศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา มีการศึกษาความบกพร่องของเด็กในการเรียน แบบฝึกเตรียมความพร้อมจะต้องสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาพัฒนาการและลำดับขั้นการเรียนรู้ของเด็ก มีจุดมุ่งหมายในการฝึกและต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก มีคำชี้แจง สั้นๆ ง่ายๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจ แบบฝึกหัดต้องมีความถูกต้อง มีแบบฝึกหลายๆแบบ มีเวลาที่เหมาะสมกับความสนใจของเด็ก และกระดาษที่ใช้จะต้องเหนียวและทนทาน และนอกจากนี้ได้นำแนวคิดและหลักการสร้างแบบฝึกที่ดีของ นิตยา ฤทธิ์โยธี (2520 : 32 อ้างอิงมาจาก ริเวอร์. 1968 : 97-105) ที่กล่าวว่าลักษณะของแบบฝึกที่ดี ความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก ใช้สำนวนภาษา ง่ายๆ ใช้เวลาในการฝึกได้เหมาะสมไม่นานเกินไป ควรเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนไปแล้ว มีการจัดรูปแบบที่ดีซึ่งทำให้แบบฝึกมีความสวยงาม แบบฝึกต้องมีเนื้อหาตรงกับจุดประสงค์ ประโยคและคำศัพท์ควรเป็นภาษาที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวันที่นักเรียนรู้จักดีแล้ว และควรเป็นแบบฝึกที่นักเรียนควรใช้ความคิดด้วย แบบฝึกที่ดีควรมีหลายๆ แบบเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และนอกจากนี้เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของแบบฝึกแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกเตรียมความพร้อมไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มย่อย จำนวน 15 คน พบว่าแบบฝึกเตรียมความพร้อมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 89.33 / 85.33 ซึ่งก็หมายความว่า นักเรียนได้ค่าเฉลี่ยจากแบบฝึกเตรียม

ความพร้อม ทั้ง 7 ชุด คิดเป็นร้อยละ 89.33 และได้ค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านภาษาหลังการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 85.33 แสดงว่าแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกมลย์ ปิตดาภาโพธิ์ (2540) และเนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540) ที่พบว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่เป็นเช่นนี้ก็เนื่องมาจากการสร้างแบบฝึกเตรียมความพร้อม มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจากการใช้ในกลุ่มย่อยอยู่ตลอดเวลา ทั้งในด้านเนื้อหา ภาษา และเนื่องจากแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะที่หลากหลาย มีรูปภาพสวยงาม ได้รับความสนใจของนักเรียน จึงทำให้แบบฝึกเตรียมความพร้อม ด้านภาษา มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. การทดลองใช้แบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 เมื่อนำไปทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 28 คน โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าจะแน่นอนจากการทดสอบวัดความพร้อมด้านภาษาหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหมายความว่า การสอนโดยใช้แบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา ช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมด้านภาษามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขนิษฐา โคตรเศรษฐี (2538) นิภาลักษณ์ ยอดยิ่ง (2539) นริศรา คงทอง (2539) และ ทิพพรรณ ภาพสิน (2541) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทย และผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ที่ตั้งไว้ และปัจจัยสำคัญที่ทำให้แบบฝึกเตรียมความพร้อมมีประสิทธิภาพนั้นน่าจะมาจาก ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกเตรียมความพร้อม โดยศึกษาหลักการ ทฤษฎี และเทคนิควิธีการสร้างแบบฝึกที่ดีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ก่อนลงมือสร้างจริง และแบบฝึกเตรียมความพร้อมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้ โดยจัดรูปแบบแบบฝึกเตรียมความพร้อมจากง่ายไปหายาก เพื่อให้นักเรียนมีกำลังใจ ทำให้เกิดผลสำเร็จ และเพื่อช่วยให้นักเรียนทำแบบฝึกเตรียมความพร้อมต่อไปจนครบทุกชุด และนอกจากนี้การจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนได้ มีอิสระ ได้เล่น ได้สัมผัสของจริง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้สึที่ดีต่อการเรียน และครูได้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนการจัดประสบการณ์ที่ทำได้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เช่น การร้องเพลง การแสดงท่าทางประกอบเพลง การแสดงความคิดอย่างอิสระ ทำให้ ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานไม่เบื่อหน่าย ได้เล่นปนเรียน ซึ่งเป็นไปตามหลักการจัดการเรียนการสอน ในระดับชั้นอนุบาล และเมื่อนักเรียนทำแบบฝึกเตรียมความพร้อมแล้วได้ตรวจคำตอบทำให้ผู้เรียนทราบผลย้อนกลับทันทีว่าตัวเองตอบถูกหรือผิด ซึ่งเป็น

การเสริมแรงทางบวก ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกรักภูมิใจในความสำเร็จของตนเอง ซึ่งจะทำให้
นักเรียนมีความพร้อมทางการเรียนที่สูงขึ้น

นอกจากนี้ยังทำการเปรียบเทียบระดับความพร้อมด้านภาษา โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย
ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งพบว่าคะแนนจากการทดสอบวัดความพร้อมด้านภาษาหลังเรียนสูงกว่า
ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การประเมินแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา ในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ
และด้านผลผลิต จากผู้ปกครองของนักเรียนชั้น อนุบาลปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่าแบบฝึกเตรียม
ความพร้อมด้านภาษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ทำให้ส่งผลถึงระดับความ
พร้อมด้านภาษาของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากก่อนดำเนินการทดลองผู้วิจัยได้ชี้แจงหลัก
การ เหตุผลประโยชน์ที่จะได้รับการทดลองครั้งนี้ และแบบฝึกที่สร้างขึ้นมีเนื้อหาที่แปลกใหม่ มี
รูปแบบที่หลากหลาย มีภาพประกอบที่เหมาะสม สวยงาม ชัดเจน รูปเล่มมีความสวยงาม ได้รับความ
สนใจของนักเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองเต็มใจและพอใจที่จะได้รับการทดลอง ซึ่ง
สอดคล้องกับทฤษฎีและจิตวิทยาการเรียนรู้ของธอร์นไคค์ (พรณี ชูทัย. 2525) ที่กล่าวว่า การจัด
กิจกรรมจากเรื่องง่ายเข้าสู่เรื่องที่ยาก มีความต่อเนื่อง เนื้อหามีการแจ่มล่งหน้าว่า หน่วยใด เมื่อใด
อย่างไร เป็นแนวทางไปสู่ความพึงพอใจ ใฝ่ใจและการสร้างความพร้อม และเมื่อทำซ้ำๆ ถึ่ๆ จะทำ
ให้เกิดความพร้อมที่อยากจะกระทำ ทำให้เกิดผลดี เกิดความคล่องแคล่ว ชำนาญ แม่นยำในสิ่งนั้น
มากขึ้น และอีกประการหนึ่งอาจเนื่องมาจากแบบฝึกเตรียมความพร้อมมีกระบวนการสร้างอย่างมี
ระบบ และได้ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยหรือ
ก่อนประถมศึกษา ที่ได้พิจารณาความเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง แก้ไขข้อ
บกพร่องของแบบฝึก เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมด้านภาษา มีความเหมาะสมในการนำไปเป็น
สื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ซึ่งเมื่อนำมาใช้ทำให้นักเรียนมีความพร้อมด้านภาษาสูงขึ้น และ
นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ด้านภาษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรจะมีการศึกษาและทำความเข้าใจกับแบบฝึกเตรียมความพร้อม
ด้านภาษาก่อนที่จะนำไปใช้

1.2 ครูผู้สอนสามารถยืดหยุ่นเนื้อหาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม
ของเด็กและควรสอดคล้องกับแบบฝึกแต่ละชุดที่ใช้สอน

1.3 ผู้บริหารโรงเรียน คณาจารย์ นักวิชาการ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา ควรนำแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษาที่มีประสิทธิภาพแล้วไปเผยแพร่ให้มีการนำไปใช้มากขึ้น เพื่อก่อประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการสำรวจพัฒนาการด้านอื่นๆ ก่อนที่จะพัฒนาสื่อการเรียนการสอนขึ้น เพื่อให้สามารถนำสื่อการสอนไปใช้ได้จริงและตรงกับความต้องการ

2.2 ควรมีการสร้างแบบฝึกเตรียมความพร้อมในด้านอื่นๆ เช่น ด้านสังคม ด้านอารมณ์ - จิตใจ เพื่อให้ให้นักเรียนมีสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและตรงตามสภาพความต้องการ

2.3 ควรมีการเปรียบเทียบระดับความพร้อมด้านภาษา ด้วยวิธีการสอนเตรียมความพร้อมด้านภาษาที่ใช้แบบฝึกกับวิธีการสอนเตรียมความพร้อมด้านภาษาด้วยวิธีการสอนแบบอื่นๆ ด้วย